

Geestelijke verzorging op stoom

De minister van VWS heeft 35 miljoen ter beschikking gesteld voor geestelijke verzorging in de eerstelijns (palliatieve) zorg. Het ministerie van Economische Zaken heeft geld vrijgemaakt ten behoeve van geestelijke verzorging in het aardbevingsgebied in Groningen. Binnenkort zullen veertien geestelijk verzorgers bij de politie worden aangesteld. En eerder vorig jaar stelde ZonMw ruim een half miljoen euro ter beschikking voor onderzoek naar geestelijke verzorging in de eerstelijns palliatieve zorg (de zgn. PLOEG-projecten). Het zijn ongekende ontwikkelingen, die haast uit het niets lijken te zijn ontstaan. Het is echter de vrucht van jarenlange inspanningen, lobbyen bij ministeries, onderzoek, maar ook van de volharding waarmee de beroepsgroep als geheel en iedere geestelijk verzorger individueel bleef geloven in de onmisbaarheid van dit beroep.

In het interview van dit nummer benadrukken Fred Lafeber en Chantal Scheele, beiden ambtenaar bij VWS en belast met de uitvoering van de besluiten over de geestelijke verzorging in de eerste lijn, dat geestelijk verzorgers zich moeten profileren, moeten laten zien wat ze in hun mars hebben en wat mensen aan hen kunnen hebben. Niet bescheiden, niet defensief, laten zien waarin je je onderscheidt van andere hulp- en zorgverleners. En beiden benadrukken: als er ingrijpende zaken aan de orde zijn, dan worden daadwerkelijk geestelijk verzorgers gevraagd. Het vormt een bevestiging van de noodzaak van het beroep, maar het is tegelijk een oproep. Het is zaak dat wij als beroepsgroep deze handschoen oppakken.

Ook TGV wil hieraan een steentje bijdragen, elk nummer opnieuw. Naar aanleiding van het proefschrift van Richart Huijzer over de ambtsbeleving bij protestantse geestelijk verzorgers reageren vier auteurs, in korte bijdragen. Het lijkt een oude discussie maar dat is het niet. Het is een poging om de eigen aard van geestelijke verzorging onder woorden te brengen. Elise van Schaik onderzoekt of zingeving een rol speelt, en zo ja op welke manier, bij mensen die opgevangen worden op zorgboerderijen. Nico van der Leer laat zien dat onderzoek rechtstreeks van betekenis kan zijn voor de praktijk. Anja Bruijkers beschrijft ontwikkeling en opzet van een soort (Bijbels) dagboek voor het gesprek met mensen met (een beginnende) dementie. In het boekessay vraagt Tim van Iersel zich af of een geestelijk verzorger, als het gaat over de waarde van het leven, wel neutraal kan en mag zijn. Marjon Verboom introduceert haar onderzoek naar een training 'Rouw en verlies' voor medewerkers in de zorg voor mensen met een verstandelijke beperking. Al deze bijdragen laten iets zien van de breedte, diepte en waarde van geestelijke verzorging, van de veelzijdigheid en veelkleurigheid van dit beroep.

Uiteraard is het nummer weer gelardeerd met een bijzondere beeldtentoonstelling, met verrassende columns, een interessante etalage, inspirerende recensies van een film en van enkele boeken, en een gedicht.

Gerline de Jong, die geruime tijd zorg droeg voor de boekrecensies, het boekessay en de columns, heeft jammer genoeg afscheid genomen van de redactie. Gelukkig hebben we Gerjos Hengelaar, stafmedewerker van de humanistische geestelijke verzorging bij de krijgsmacht, bereid gevonden om deze opengevallen plek (en deze rubrieken) over te nemen.

Sjaak Körver, tgvhooftredacteur@vgvz.nl